

Juli / augustus 2011

DE SCHAKEL

**NEDERLANDSE INTERKERKELIJKE GEMEENTE
TE BENIDORM**

**Kerkelijk centrum " HET ANKER "
Avda. Doctor Severo Ochoa 10
03503 Benidorm**

www.kerkinbenidorm.nl

Zondag 10 juli	Ds. T. Prins 1 ^e collecte: diaconie / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof
Zondag 17 juli	Ds. T. Prins 1 ^e collecte: eredienst / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof
Zondag 24 juli	Ds. T. Prins 1 ^e collecte: diaconie / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof
Zondag 31 juli	Ds. T. Prins 1 ^e collecte: Alanya / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof
Zondag 7 augustus	Ds. T. Prins 1 ^e collecte: eredienst / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof
Zondag 14 augustus	Ds. T. Prins 1 ^e collecte: Nepal / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof
Zondag 21 augustus	Ds. T. Prins 1 ^e collecte: eredienst / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof
Zondag 28 augustus	Ds. T. Prins 1 ^e collecte: zending / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof
Zondag 4 sept.	Ds. W.Hovius 1 ^e collecte: eredienst / 2 ^e collecte: exploitatie
Comm. van ontvangst	Hanneke v.d. Spek en Emmie Korthof

Na afloop van de dienst is er gelegenheid om koffie te drinken.

Op weg onder leiding van Mattheüs.

In de zomertijd laten we ons in de zondagse vieringen leiden door het evangelie van Mattheüs. De te lezen gedeeltes uit het Oude Testament komen uit *verschillende* Bijbelboeken. Deze oudtestamentische lezingen hebben vaak een ondersteunende en verhelderende functie of dienen als spiegelverhaal.

Met het evangelie van Mattheüs *opent* het Nieuwe Testament. Niet omdat dit evangelie het oudste is (dat is Marcus) maar waarschijnlijk omdat het in de begintijd groot gezag had in de christelijke kerk. Uit de overeenkomsten (synopsis) tussen de eerste drie evangeliën kunnen we opmaken, dat ze van elkaars geschriften op de hoogte waren en ongetwijfeld ook van zelfde bronnen gebruik gemaakt hebben. We spreken daarom van de synoptische evangeliën. Tegelijk hebben de evangelisten een geheel *eigen accent*.

Levi, de tollenaar.

Naar algemeen wordt aangenomen is Mattheüs de man die hoofdstuk 9:9 bij het tolhuis zit – en dus tollenaar is – tot wie de Heer zegt: volg mij. In de parallelle verhalen bij Markus en Lukas wordt deze man Levi genoemd. Het zal wel om een en dezelfde man gaan.

Toen de Heer deze man opriep om Hem te volgen gaf dat veel deining. Vooral bij de Farizeeën. Tollenaars werden in een adem genoemd met zondaars. De schrijver verdonkeremaant zijn verleden niet. Alsof hij in de richting van de Farizeeën wil zeggen: jullie kijken me wel met de nek aan, toch ben ik door de Heer geroepen.

Conflict over de uitleg van ‘Mozes en de profeten’

Bij het lezen van dit evangelie moeten we er rekening mee houden dat hij voortdurend in conflict is met de wijze waarop de geestelijke leiders van het volk ‘Mozes en de profeten’ uitleggen. Mattheüs laat aan de hand van vele citaten uit het Oude Testament zien dat Jezus de ware zoon van Abraham, de verwachte Messias, is.

Het heil voor alle volken.

Een ander kenmerk van Mattheüs is dat hij duidelijk wil laten uitkomen dat het heil van God zeker ook bedoeld is voor de volken, voor de niet-joden. Dit accent heeft natuurlijk te maken met het voorafgaande. Al meteen aan het begin van dit evangelie is dat duidelijk. Hij maakt gewag van het feit dat de vertegenwoordigers van de volken – de magiërs of wijzen – aanwezig zijn bij de aanbidding van het kind in de kribbe. *Volkeren komen van verre met geschenken.* Het evangelie eindigt met de oproep aan de volgelingen: *‘Ga op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen...’*

Het bovenstaande kan ons helpen bij het verstaan van de boodschap van Mattheüs. In de zondagse diensten zullen we daar ongetwijfeld op terugkomen.

Ties J Prins

‘Gods Woord in ons midden’

In de synagoge wordt op sabbat de Tora-rol in een feestelijke optocht opgehaald uit de tabernakel en naar de bima gedragen. De bima is het verhoogde platform waar de voorzanger staat en de Tora wordt voorgelezen. Een soortgelijk ritueel is er in de oosters-orthodoxe kerken. In de rooms-katholieke kerk wordt het evangelieboek binnengedragen, de mensen gaan staan en het evangelieboek wordt uit eerbetoon bewierookt. Na de lezing wordt het boek gekust en aan de dienaar overgedragen.

Protestanten kennen deze ‘speelse’ vormen van het plaatsen van Gods woord in het midden van de eredienst niet. Wij hebben meer iets van ‘doe maar gewoon’. Daar is ook wat voor te zeggen. Maar hoe gewoon is het voor christenen? De lezing en de uitleg van de Bijbel is immers het centrale gebeuren in de eredienst. In oudere kerken wordt dat gesymboliseerd door de centrale plaats van de kansel in de kerk. Met daarop een ‘gewichtige kanselbijbel’. Spreekt dit nog toch onze verbeelding? Zo’n Bijbel lag meestal open op dezelfde plaats. Bij de Psalmen bijvoorbeeld want dat

was ongeveer in het midden. Handig om ´de preekblaadjes´ erop te leggen. Gelukkig is men in vele kerken van deze oneerbiedige praktijk teruggekomen. Kanselbijbels werden in nieuwe vertalingen uitgegeven en gebruikt. De Nieuwe Bijbelvertaling is ook als kanselbijbel verkrijgbaar (Ca.350 euro) En er ontstonden nieuwe vormen rond de lezing van de Bijbel.

Ik vind een bescheiden ritueel rond het moment dat de ´dienst van het Woord´ begint wel wat hebben. In onze gemeente in Benidorm hebben we dat ook geprobeerd maar het eigenlijk gebruik verzwakt of we zijn de symboliek, naar mijn idee, ook wel weer een beetje uit het oog verloren. Rituelen zijn natuurlijk ook aan slijtage onderhevig.

Bij de **aanvang van de ´dienst van het Woord´** wordt de (kansel)Bijbel neergelegd en worden de tafelkaars(en) aangestoken met het licht van de paaskaars; het licht van Pasen valt over de lezingen van de zondag, we bidden dat we als gemeente open zullen staan voor de werking van de heilige Geest, we lezen en overdenken het Woord.

Uiteindelijk gaat het er om dat de woorden en verhalen van de Bijbel landen in ons hart.

Ties J Prins.

Wel en wee in en rond de gemeente.

We beginnen het ´rondje gemeente´ met het blijde feit dat Enneke en Ben Oderkerk in de afgelopen maand 50 jr samen onderweg waren en op die weg vreugde en zorgen hebben gedeeld.

Ik was nog maar nauwelijks in Benidorm aangekomen toen het verzoek binnenkwam om de afscheidsdienst van Leo Leysen (Moraira) te leiden. Een Belgische familie zonder enige binding aan onze gemeente. Tot het werk van de predikant van de gemeente behoort ook hulp bieden in zulke situaties. De man was nog maar 56 jaar.

Hanneke Albrecht en Maedy Faber – La Gordt Dillie lagen voor onderzoek enige tijd in het ziekenhuis. Maedy wacht op goedkeuring voor een opname in het Medisch Centrum te Leeuwarden. Herman Pieters werd in Nederland geopereerd. Max de Wilde De Ligny wordt al enkele weken geplaagd door jicht in zijn voet.

Op twee opeenvolgende zondagen moesten we berichten van overlijden voorlezen. Tiny Wouda uit Kollum en Menno Nieuwenhuis uit Warnsveld. Wij gedenken deze beide mensen met dankbaarheid en genegenheid. Hun partners Andries en Meta wensen we sterkte en de nabijheid van God en van mensen.

*Wij staan niet altijd stil,
bij het woord ‘samen’,
maar het is een groot gemis
als ‘samen’ uit je leven is.*

Ties J Prins

Bereikbaarheid predikant.

Naast het telefoonnummer van de pastorie (zie achterkant van De Schakel) ben ik voor urgente mededelingen mobiel bereikbaar onder nummer: **0031 630638278.** T. Prins

Guardamar del Segura: 16 mei 2011

Lieve Broeders en Zusters in Benidorm,

Wij als kerkenraad van de Gemeente van God in Guardamar del Segura, willen alle broeders en zusters in Benidorm bedanken voor de stoelen die u aan ons ter beschikking heeft gesteld. Wij, als gemeente in opbouw, hebben natuurlijk nog niet zoveel te verteren. Daarom is het voor ons belangrijk, dat wij een Zus in Benidorm hebben die ons af en toe wat toe stopt.

Namens de Kerkenraad,
Gerrit Boute

PS

Zoals u weet liggen onze harten ook nog steeds in Benidorm en daarom als persoon en als lid van de kerkenraad in Guardamar del Segura, maar ook als broeder uw gemeente, heb ik het volgende gedicht geschreven.

Ik ben geen poëet, maar kan soms wel mijn hart laten spreken. Ik wil u mijn gevoelens dan ook niet onthouden.

*****

Lieve Broeders en Zusters in Benidorm,
Ik wil u schrijven, en niet alleen voor de vorm.
Soms is het moeilijk als je een brief moet schrijven, of een gedicht,
dan valt het schrijven je niet ligt.
Alleen nu is het emotioneel wat geruster,
want ik schrijf nu aan mijn grote Zuster.
Wij als Gods gemeente in het zuiden,
zijn zeer verheugd want naar verluide,
krijgen wij 50 stoelen om op te zitten,
en hoeven wij niet langer staande te gaan 'pitten' (hi,hi...grapje)

Wij als kleine gemeente zijn zo trots,
te hebben een zuster als een rots.

Die ons beschermden in de eerste dagen,
ook financieel en met al onze vragen.

Zelfs met stoelen helpen zij ons,
zonder kosten, betaald vanuit een fonds.

Jullie weten niet hoe blij wij hiermee zijn,
te weten en te hebben, “Een Grote Zus, “ das pas fijn”.
Soms als het wel eens moeilijk wordt, is God aan je zijde,
en ook Hij maakt je dan weer blijde.

Voor u als Gemeente moet het goed zijn, en een hele eer,
te mogen helpen aan de opbouw van een nieuwe Gemeente van
de Heer.

Het werk voor Gods Gemeente, dat is waar wij allen naar streven,
en Hij schreef het al: het is beter om te geven.

Dus wees gerust, God zal u belonen!
Want wij betalen nu eenmaal geen lonen.
Zijn kerk kan nu nog weer voller stromen,
want dat is waar wij allen toch van dromen.
Een ieder thuis te brengen in Gods huis
want dan pas weten we: We zijn thuis!

Nagekomen bericht van NIGA. Dit ontving de redactie na het
verschijnen van de mei/juni editie van de Schakel.

Alanya, 30 mei 2011

Geachte heer/mevrouw,

Hiermede willen we u hartelijk bedanken voor uw gift aan de Nederlandse Kerk in Alanya. Uw bijdrage ad € 500,00 was heel welkom en we zijn daar zeer blij mee. Mede door uw gift zijn wij in staat om elke week een kerkdienst te organiseren voor de Nederlanders in Turkije.

Gisteren was het een heugelijke dag. Wij hadden onze eerste kerkdienst in de nieuwe Noorse Zeemanskerk waar wij met de Duitse en Noorse gemeente gebruik van mogen maken. Onze aanvangstijd is niet veranderd.

Wij zijn blij u te kunnen mededelen dat wij het jaar 2010, mede dankzij de giften, financieel rond hebben gekregen.

Nogmaals onze hartelijke dank.

Met vriendelijke groeten, namens de NIGA,
E.H.F. Meijer

Het KRUISPUNT - informatiebulletin van de NIGA
3^e jaargang nr. 2, mei 2011
redactie: J. Loosman

Een nieuwe kerkruimte voor de NIGA.

Wie in mei in Alanya was, heeft het goede nieuws over kerk en pastorie al gehoord.

Met ingang van zondag 29 mei a.s. verhuizen de kerkdiensten van de NIGA naar een nieuwe plek, in de buurt van het winkelcentrum Alanyum. Hoe zit dat dan?

Zoals bekend gebruiken we het Cultuur Centrum vanaf de start in 2007 samen met de Duitse Gemeente. Misschien minder bekend is de Noorse Zeemanskerk in Alanya. De Noren hadden een eigen onderkomen in Alanya, maar wilden iets anders. Zij hebben nu een nieuwe locatie gevonden. De Duitsers en de Nederlanders zijn uitgenodigd om mee te doen. Dat aanbod hebben wij dankbaar aanvaard.

Een lichte, nieuw ingerichte ruimte met voorzieningen voor het houden van kerkdiensten, samen koffiedrinken, gespreksgroepen en vergaderingen. De Noren hebben de ruimte opgeknapt en ingericht.

De NIGA brengt het orgel mee en mag voor een bedrag van TL 200 per maand meeprofiten van een “eigen kerk”. Op 17 mei vond de officiële opening plaats in Noorse kring met een aantal Duitse en Nederlandse gasten. Ds. Pieter Wiekeraad, zijn vrouw

Greet, Ernst Meijer en John Baetens waren er namens de NIGA bij.

A.s. zondag houden de NIGA en de Duitse gemeente hun laatste kerkdiensten in het Cultuur Centrum. En op zondag 29 mei nemen zij de nieuwe kerk in gebruik in een gezamenlijke viering om 10.30 uur. Daarna is het weer als vanouds: iedere zondag een Nederlandse kerkdienst om 10 uur.

Waar te vinden?

Het adres van de nieuwe kerkruimte is Yasar Dogu Caddesi 43/A. U kunt dat goed vinden als u eerst naar het winkelcentrum Alanyum gaat (per bus met lijn 2 of 3 of een van de vele busjes die naar en vanaf Mahmutlar rijdt). Neem tegenover het Alanyum, bij de stoplichten, de straat Kardelen Sokak. Het is dan 250m. tot aan de kruising met Yasar Dogu Caddesi. Ga daar naar rechts en na 200m. ziet u de Norske Sjømannskirken op nr. 43/A, de begane grond van het Kitap appartementengebouw.

Een nieuwe pastorie in Alanya.

Op het Gemeenteberaad van 23-10-2010 heeft het bestuur van de NIGA beloofd uit te kijken naar een andere, goedkopere pastorie. Dat heeft heel wat voeten in de aarde gehad. Maar, met dank aan Bert Smits, is daar uiteindelijk een prima alternatief uitgekomen.

Het is een penthouse geworden, de 4^e en 5^e verdieping van een appartement tegenover het Devlet -Staatsziekenhuis , omhoog vanaf de kruising waar de 25mtr-straat in de 35mtr-straat komt. Het adres is Hastane Sokak 7 en het nieuwe tel. nr. 0242.5136422.

Zodra de verhuizing van oude naar nieuwe pastorie heeft plaatsgevonden, vindt u dat adres wekelijks achter op het zondagse liturgieboekje.

Er wordt nu nog hard gewerkt aan het klaarmaken voor bewoning., want het is een appartement dat ongemeubileerd wordt opgeleverd. Het moet dus worden schoongemaakt en ingericht.

De huurprijs bedraagt TL 600 per maand, dat is nu zo`n € 270. Voor de extra kosten van verhuizing en inrichting mogen we een beroep doen op het fonds dat de NIGA al eerder met het orgel heeft geholpen. We hopen op een ruime bijdrage en voor de gemeente tellen dan alleen de lagere maandelijkse lasten en daarvoor krijgt de NIGA een pastorie, waar zowel predikanten als gemeente dik tevreden mee zullen zijn. Grootse ontwikkelingen: reden voor dankbaarheid.

Toekomst

Bijna tegelijkertijd een nieuwe kerkruimte en een nieuwe pastorie dus voor de Nederlandse gemeente in Alanya! Een belofte voor de toekomst!

U bouwt mee aan die toekomst door u aan te melden als bezoeker of als donateur, met behulp van de onlangs aan velen toegezonden formulieren.

De eerste aanmeldingen zijn al binnen, maar we kunnen pas tevreden zijn als iedereen heeft gereageerd. Ook uw reactie is van grote waarde en noodzakelijk om de toekomst van de NIGA veilig te stellen. Zonder betrokken mensen en hun inzet kan een geloofsgemeenschap immers niet functioneren.

Wisseling van de wacht.

Deze week vertrokken ds. Pieter Wiekeraad en zijn vrouw Greet weer naar Nederland of beter gezegd naar hun woonplaats Uelsen in Duitsland. Al 20 keer zijn zij een periode werkzaam geweest in Nederlandse gemeentes in Spanje, Portugal en Duitsland.

Nu hebben zij ook de sfeer in Turkije geproefd en mee bepaald: goed bezochte themaochtenden in de pastorie, veel contacten aan huis en in de ziekenhuizen. Ernst Meijer heeft het echtpaar ten afscheid toegesproken en de dank van de NIGA meegegeven.

Ds. Wiekeraad is voluit betrokken geweest bij het overleg met de Noorse en Duitse gemeente over een gezamenlijke kerkruimte.

Maar de overstap van het Cultuur Centrum naar de nieuwe locatie voor de christelijke kerken in Alanya moest hij overlaten aan zijn opvolger, pastor Pim Rijnders. Hij en zijn vrouw Jenny hebben deze week nog de oude pastorie betrokken, totdat de nieuwe voor bewoning klaar is.

Wij wensen hen een goede tijd in Alanya toe

“Speciaal voor jou”

*Wees niet wanhopig als de hemel lijkt gesloten.
Als je van ieder mens verlaten bent,
als je je hoofd zó dikwijls hebt gestoten,
dat je geen blijdschap en geen vreugd meer kent,
als je verward bent in de leugen, het bedrog:
God is er toch? God is er toch?*

*Denk aan je doop. Toen heeft de Heer gesproken:
“Je bent Mijn kind. En of je wilt of niet,
al heb je elke dag je woord gebroken,
toch breek Ik Mijn belofte aan jou niet.
Ik zei het tóen, Ik zeg het nu en nóg:
Ik ben er toch! Ik ben er toch!*

*Voel op je voorhoofd: daar nog brandt het water,
dat teken was van Mijn verbond met jou.
Dat gold voor tóen, dat geldt voor nu, voor later
al ben jij ontrouw, eeuwig is Mijn trouw.
Denk niet wanhopig: “God wat moet ik nog?”
Ik ben er toch! Ik ben er toch!*

*Ik ben er altijd. Maar je moet Mij zoeken.
Ik zal je horen, vóór je roept tot Mij;
Maar róep dan ook. Al lijkt je bidden vloeken.
Ik hoor jestem. Ik kom en maak je vrij.
Al is er niets, dat in je voordeel pleit
mijn kind. Ik ben er toch. Voor jou. Altijd.”*

Nel Benschop.

Tijdens de belijdenisdienst zondag 12 juni jl. in de Eshof, onze Nederlandse PKN-gemeente in Hoevelaken, werd dit gedicht voorgelezen. Het vertolkte precies mijn eigen gevoelens en gedachten. Hebben we niet allemaal van tijd tot tijd onze vragen of wensen, dat we de aanwezigheid van God sterker mogen ervaren. Dit gedicht zegt ons, dat Gods liefde onvoorwaardelijk is, ook al begrijpen we het niet, ook al zien we het niet.

Kees van Duijn

In Memoriam

Op 26 mei jl. overleed **Tiny Wouda – Meijer** echtgenote van Andries Wouda, steunpilaar en trouw lid van onze Nederlands Interkerkelijke Gemeente te Benidorm.

Het ging snel bergafwaarts met haar vanaf het begin van dit jaar. Plotseling en onverklaarbaar geheugenverlies, waarna een door de ANWB goed georganiseerde thuisreis volgde. Maar ook in het Academisch ziekenhuis van Leeuwarden kon na vele onderzoeken niets afwijkends worden geconstateerd, waarna tenslotte opname in een verpleeghuis volgde. En daar, precies op de dag dat ze 49 jaar geleden met Andries trouwde, ontsliep ze in haar Heer. Want dat stelden we toch met elkaar vast. Tiny had er zelf immers zo vaak van getuigd. Van haar vertrouwen in die Enige God. Centraal stond in de afscheidsdienst de tekst Psalm 4 vers 9: *In*

vrede kan ik mij ter ruste begeven en aanstonds inslapen, want Gij alleen, o Here, doet mij veilig wonen.

De Oosterkerk in Kollum was behoorlijk bezet, toen er afscheid van haar werd genomen. Een afscheidsdienst, geen rouwdienst. Natuurlijk was iedereen bedroefd en verdrietig, maar ook getroost door de zekerheid, dat Tiny haar plaats in de hemel zou gaan innemen.

Het leven samen met Andries had veel voor haar in petto. Een zeer groot gezin, een garagebedrijf, waaraan ze regelmatig haar bijdrage leverde en natuurlijk de vele vakanties in Spanje gedurende een aantal maanden van het jaar. Juist dat deel van haar leven werd niet vergeten. In Cervantes was zij immers lange tijd lid van de Commissie van Ontvangst en dat betekende in de praktijk, dat ze iedere zondagochtend rond 7.30 uur (half acht!!) met een aantal andere gemeenteleden de honderden klapstoelen voor de dienst moest klaarzetten met daarna een liedbundel voor iedere bezoeker op diezelfde stoel. En als het een keer geregend had, dan moesten al die stoelen eerst worden afgedroogd.

We zullen haar missen in onze kerk in Benidorm.

Vele vrienden/gemeenteleden van de NIGB waren bij de afscheidsdienst aanwezig. Andries was daardoor zichtbaar ontroerd.

Een voor ons zeer belangrijk, liefdevol, betrokken en gedreven gemeentelid is heengegaan. Naar haar hemelse Vader, om daar op de door Jezus klaargezette stoel plaats te nemen. Wij wensen Andries, de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen Gods onmisbare zegen toe, om dit verlies te dragen.

Kees van Duijn

In memoriam

Op 9 juni jl. overleed Menno Nieuwenhuis op 72-jarige leeftijd en sinds een aantal jaren lid van onze gemeente in Benidorm.

In een overvolle Martinuskerk te Warnsveld namen we op 15 juni afscheid van deze unieke man, die in de omgeving van Zutphen heel veel bekendheid genoot vanwege het feit, dat hij en zijn vrouw jarenlang maar liefst twee boekwinkels hebben gerund.

We willen u een mooi gedicht van Ida Gerhardt daarover, afgedrukt in de liturgie, niet onthouden.

ONVERVREEMDBAAR

*Dit wordt ons niet ontnomen: lezen,
en ademloos het blad omslaan,
ver van de dagelijksheid vandaan.
Die lezen mogen eenzaam wezen.*

Zij waren het van kind af aan.

*Hen wenkt een wereld waar de groten,
de tijdelozen, voortbestaan.
Tot wie wij kleinen mogen gaan;
de enigen die ons nooit verstoten.*

Menno was al acht jaar ongeneselijk ziek en in die tijd heeft hij voortdurend gevochten elke nieuwe tegenslag te overwinnen. Hij probeerde er te zijn voor zijn vrouw en kinderen, een echt familiemens. De gemeenschap van Zutphen/Warnsveld verliest in hem een betrokken en ambitieus kunstliefhebber, die zelf veel heeft bijgedragen aan de opzet en inhoud van zijn eigen gedachtenisdienst.

Zijn zonen Fred en Han memoreerden hun vader op een aangrijpende manier, terwijl één van de kleinkinderen op de piano een sonate van Scarlatti ten gehore bracht.

Menno heeft zichzelf te midden van zijn naaste familie gespiegeld vooral naar zijn kinderen. “Was ik wel een goede vader?” en “Ben ik niet teveel bezig geweest met de boekhandel en alles wat daarmee samenhangt? Eigenlijk was hij op dit gebied best wat

gesloten, maar een lang weekend in Spanje met zijn zoons, leverde toen heel wat op.

De voorganger stelde het verhaal van de rijke man, die zijn knechten respectievelijk 5, 2 en 1 talent geeft tijdens zijn afwezigheid centraal. En daarmee betrok hij alle aanwezigen: Wat doen wij met de ons uitgereikte talenten en wat kunnen we daarover melden aan onze Heer, als Hij terugkomt?

Wij wensen Meta, de kinderen Fred en Han en de kleinkinderen Gods hulp en bijstand toe verder te kunnen leven zonder hun man, vader en opa.

Kees van Duijn

Sterven

Sterven is slechts het doven van de kaars, omdat de ochtend is aangebroken.

Vindt u dit ook zo mooi gezegd? Vooral wij ouderen zien onze familie en vriendenkring steeds kleiner worden, dat is heel verdrietig. Ons leven wordt in dit gezegde vergeleken met een kaars. Een kaars geeft licht, zo moeten wij ook licht verspreiden gedurende ons leven en zelfs wanneer het donker om ons heen is geworden.

Kent u het liedje nog?

*“Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht,
Dat wij zijn als kaarsjes, brandend in de nacht.”*

Jezus verwacht van ons dat wij in moeilijke tijden onze kaarsen brandende houden en niet opgeven, dat kan héél moeilijk zijn. Als je denkt dat dood – dood is, dan heb je geen hoop en je leven gaat als een nachtkaars uit. Vréselijk . . . wat zinloos.

Ja, als je een geweldig leven hebt gehad en geleefd als God in Frankrijk (in uw geval in Spanje) en bij de dag leefde en dat je dan zegt: “dood is dood”, oké, maar je zult maar geestelijk of

lichamelijk gehandicapt zijn geboren of op welke manier dan ook een heel moeilijk leven hebben gehad en dan zou dit leven alles zijn? Dat kan toch niet?

God is liefde, daar staat de Bijbel vol van en God wil dat wij gelukkige mensen zijn. Jezus heeft gezegd: “In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen”. Dat is een belofte, er wordt op ons gewacht.

Als onze levenskaars hier op aarde wordt gedoofd, dan is dat niet het einde maar een nieuw begin. Ons leven gaat door tot in eeuwigheid. De nacht is voorbij, de ochtend gloort want:

Sterven is slechts het doven van de kaars, omdat de ochtend is aangebroken.

Mevr. A. Reuse – Tiemersma

Uitgelicht.....

Deze rubriek treft u in elke nieuwe uitgave van de Schakel aan. Het is in dit terugkerende artikel de bedoeling een vrijwilliger of vrijwilligers van onze kerkgemeenschap even in het zonnetje te zetten, vanwege een (vaste klus), die hij of zij soms al jaren vervult, zonder dat veel van onze gemeenteleden daarvan op de hoogte zijn. Een schouderklopje is hierbij zeker op zijn plaats. Vandaar uitgelicht.

Deze keer kijkt bovenstaande introductie behoorlijk af van wat u normaal gesproken mag verwachten. Steeds immers treft u op deze plaats de foto aan van degene, waar dit artikel aan is gewijd, maar vandaag maak ik daarop bewust een uitzondering. Immers bij de meesten van u is zij niet meer zo bekend. Zij is met haar 87 jaar een echte oudgediende. Ik heb het hier over **Annie Reuse-Tiemersma**.

In de laatste Schakel stond een leuk stukje van haar met de titel: Tel uw zegeningen, afgesloten met een heel raak gedichtje van Toon Hermans.

Als hoofdredacteur krijg je af en toe artikeltjes toegeschoven, waarvan je later niet precies weet, hoe je eraan gekomen bent. Pas toen ik de Schakel corrigeerde, vlak voor het concept naar de drukker ging, viel me de bijdrage van Annie op. De naam Reuse zei me niet veel, maar Tiemersma wel. Zou deze mevrouw misschien te maken hebben met de familie Tiemersma, die bij het overlijden van broer Sako onze NIGB maar liefst 10.000 euro schonk, waardoor wij het hek rond het Anker eindelijk konden bekostigen? Aangezien Andries en Tiny Wouda vanwege de trieste ziektesituatie van de laatstgenoemde al vertrokken waren naar Nederland, was het wat lastig voor mij, dat na te trekken. Op termijn zou ik wel eens gaan informeren.....

Drie dagen nadat de Schakel was uitgekomen werd ik gebeld door Annie Reuse-Tiemersma zelf, waarbij we binnen de kortste keren in een zeer geanimeerd gesprek verzeild raakten. Zij bedankte me voor het plaatsen van één van haar “beukenootjes”. U begrijpt, dat ik meer wilde weten over haar persoonlijk en haar bemoeienis met onze gemeente tijdens de periode die zij had meegemaakt in onze kerk in Benidorm. Ze reageerde enthousiast en we spraken af, dat ik haar zou bezoeken in juni, als ik voor een korte periode naar Nederland moest voor onze gemeente. En zo is het gekomen, dat mijn vrouw en ik op 14 juni jl. naar Zandvoort afreisden om kennis te maken met Annie Reuse – Tiemersma en om daarna een interview van haar af te nemen.

Als ik iemand uit onze gemeente in het kader van Uitgelicht spreek, dan ken ik betrokkene meestal wel een beetje. Dat heeft dan het voordeel, dat je sommige vragen, om elkaar wat beter te leren kennen, kunt overslaan. Bij Annie bemerkte ik eveneens, dat onze kennismaking al ruimschoots had plaatsgevonden tijdens het hiervoor genoemde telefoongesprek. Niks eerst even over koetjes en kalfjes praten. Het klikte direct tussen ons. Zeker na de koffie en een heerlijk petitfourtje. Alsof we elkaar al jaren kenden.

Kees: Annie misschien is het goed, dat je voor de lezers van de Schakel eerst iets over jezelf vertelt.

***Annie** gaat er even goed voor zitten. Mijn moeder kreeg binnen 6 jaar 4 kinderen, namelijk Tiny, Annie, Heine en Sako. Dat was best een klus voor haar, vooral omdat ze nog betrekkelijk jong was.*

Ikzelf was een lichamelijk zwak kind, altijd moe en moest heel veel rusten. Rond mijn 18^e kreeg ik pleuritis, waarna ik lang moest kuren. Eigenlijk was de dag al voorbij rond 11 uur. Ik trouwde met Bart, een bijzondere aardige man, die er altijd voor me was. Bart werkte zich op het effectenkantoor steeds meer in de kijker. Hij schopte het van assistent van de procuratiehouder tot directeur. We hadden geen kinderen.

Op mijn 39ste moest ik 9 maanden naar Helio Mare vanwege weer geconstateerde tuberculose en na de operatie en de juiste

medicijnen knapte ik behoorlijk op. Pas toen begon ik met mijn leven en hoefde ik s' middags niet meer naar bed.

Kees: Vertel eens hoe Bart en jij in de kerk van Benidorm terecht zijn gekomen.

Annie vervolgt. *Wij gingen samen al regelmatig op vakantie naar Spanje. Naar Playa San Juan en vanuit die heerlijke plek togen we eens in de veertien dagen op zondag naar restaurant Cervantes. We vonden het fantastisch daar samen te komen met al die Nederlanders die naar het Woord van de Heer kwamen luisteren. Honderden bezoekers en op topdagen zelfs twee diensten. Kom daar nu de dag maar eens om!*

Na de dood van Bart ben ik met mijn zuster Tiny, die gepensioneerd was en onze broer Sako, die bij haar woonde in Canada, vaak naar Benidorm getrokken om de winters te ontvluchten. Na Cervantes hebben we behoorlijk meegewerkt aan de totstandkoming van een eigen gebouw het Anker. Wat is er toen verschrikkelijk veel met en onder elkaar gepresteerd. In dit verband wil ik graag nog even de naam van de onlangs overleden Rijk van de Bunt noemen. Wat die man voor elkaar heeft gekregen. Klasse hoor.

Kees: Op dit moment beleven we in onze gemeente een goede periode. Dat is ook wel eens anders geweest. De leden en bezoekers vanuit de diverse kerkgenootschappen respecteren elkaars mening, gedachtegoed en achtergrond. Hoe zat eigenlijk bij jou?

Annie kijkt terug in haar leven: *Ik was, ondanks mijn aanvankelijke slechte gezondheid, geen klager en ontzettend nuchter. Rond mijn 8ste jaar lag ik weer een keer ziek op bed. Ik was verdrietig, zag het niet meer zitten, maar plotseling was daar in de hoek van mijn kamer een lichtende gestalte, die ontzettend veel Liefde uitstraalde. Dat was gewoon niet anders te omschrijven. Het voelde vertrouwd en heel fijn aan. Ik vond het helemaal niet vreemd en werd er niet bang van. Voelde mij opgevangen en gesteund door Gods grote Liefde. Ik geloof in God, zijn zoon Jezus en de Heilige Geest. Dat klinkt allemaal misschien een beetje overdreven, maar dat is voor mij echt niet zo. Door deze ervaring heb ik veel geloofsvertrouwen ontvangen en ben diepgelovig mijn*

*hele lange leven al. Tegenwoordig leef ik heel sterk vanuit de gedachte: **De vragen van weleer, die stel ik nu niet meer, want ik geloof.....***

Kees: Ik heb begrepen, dat je jarenlang heel veel hebt geschreven over de grote en kleine zaken in het leven in relatie tot God. Hoe is dat zo ontstaan?

***Annie** glimlacht: Vroeger was ik al heel sterk bij de kerk betrokken. Was leidster van evangelisatiegroepen en werkte nauw samen met de voorgangers. Er werd in die tijd ook al vaak gevraagd om bijdragen vanuit de gemeente voor het kerkblad. Ik noteerde al van alles voor mijn evangelisatiewerk en ging toen af en toe wat schrijven vanuit mijn geloofsvisie. Korte, gewone “uit het leven gegrepen” stukjes in het licht van de bijbel. Hoe ik er tegenaan keek, zoals in “Tel uw zegeningen” in de laatste Schakel. Toen ik ooit lid was van de Gereformeerde kerk en later na de overgang van de plaatselijke PKN- gemeente heb ik deze stukjes ook geschreven en gepubliceerd in de respectievelijke kerkbladen.*

Tenslotte ben ik al die bijdragen gaan verzamelen in een klapper en af en toe heb ik ze ook wel eens ingeleverd voor het kerkblad in Benidorm tijdens een periode, dat ik daar was. Ik noemde die stukjes “beukenootjes”. Eekhoorntjes immers zoeken in de zomer beukenootjes en slaan ze op voor de winter. Ik schrijf “beukenootjes” voor de moeilijke periodes van mijn medemens.

Kees: Vertel nog eens wat over die goeie, ouwe tijd in Benidorm. Tot wanneer ben je daar gebleven en waarom kom je er nu niet meer naar toe?

***Annie** verzucht. Je wil wel alles weten zeg. Sommige zaken weet ik niet meer precies, maar andere gebeurtenissen staan me nog zeer helder voor de geest. De dood van mijn man, vergeet ik natuurlijk nooit. Hij overleed op 65-jarige leeftijd in 1985 en ik weet nog heel goed, dat ik de dag van zijn begrafenis 's ochtends in bed lag en bad: Here help mij deze moeilijke en zware dag door te komen. Toen ik direct daarna mijn schriftje opsloeg, waar ik altijd mooie en speciale teksten en uitspraken in bewaarde las ik: **De weg die God ons wijst, is altijd begaanbaar.** Mooi hé. Kijk en*

daar trek ik me nog steeds aan op. Ik zit hier heel mooi in dit appartement met uitzicht op zee gedurende vijf en twintig jaar. Daarbij past dankbaarheid. Ik lijd al heel lang aan de ziekte van Menière, wat een soort evenwichtsprobleem veroorzaakt. Je moet dan vooral goed opletten, als je gaat staan. Aanvankelijk dachten mijn broers en zus, dat ik misschien wel stiekem dronk, want af en toe stond ik immers te zwaaien op mijn benen.

Terug naar Spanje, want dat was toch je vraag. Na de dood van Bart, ben ik samen met mijn zus Tiny en broer Sako nog maar liefst 17 jaar naar Benidorm getrokken. Heerlijk. Beiden woonden, zoals ik hiervoor heb aangegeven, al heel lang in Canada, maar kwamen trouw ieder jaar over naar Spanje. Met z'n drieën hebben we uiteraard van nabij de acties voor en de bouw van het Anker meegemaakt. En daar ook aan bijgedragen, zoals overigens ieder gemeentelid in die tijd vanuit zijn of haar persoonlijke mogelijkheden deed. Bij het overlijden van Sako, een kleine twee jaar geleden, hebben we besloten nog één keer een laatste gift over te maken aan de gemeente, die zoveel voor ons heeft betekend.

Kees: Ik neem aan, dat je nog steeds op de hoogte bent van het wel en wee van de gemeente in Benidorm. Heb je nog contacten met bekenden die er nu nog komen?

Annie reageert vlot. *Jazeker, ben ik goed op de hoogte en heb ook de nodige contacten.*

Ik ontvang nog steeds de Schakel en lees het blad graag door van A tot Z. Tot enige jaren geleden kwamen Tiny en Andries Wouda en Hilbert en Siestke Calkhoven een dagje op bezoek. We gingen dan met elkaar gezellig lunchen bij een strandtent. Die tijd ligt definitief achter mij en dat vind ik wel jammer. Als je ouder wordt dan gaan de leuke dingen in het leven voorbij en raak je heel veel mensen kwijt. Je moet er dan zelf op uit om niet teveel te vereenzamen. Gelukkig kan ik goed tegen alleen zijn. Ik zal nog een poosje hier moeten blijven wonen, want ik ben nog veel te “goed” voor een bejaardenhuis.

Nog even over Benidorm. Met Hetty de Kleuver en Dick Ruijsenaars heb ik nog steeds contact en naar ik weet maken zij zich nog altijd verdienstelijk inzake het bijhouden van het kerkarchief. Die mensen verdienen een dikke pluim. Metta de Vries en Corrie IJsden (die helaas is overleden), waren ook steunpilaren in die tijd.

Tenslotte wil ik graag weten of jullie nog contact hebben met dominee Jaap Zijlstra. Wat een fantastische voorganger was dat. Ik zie hem nog geregeld en kan goed met hem praten. Ik heb allerlei uitgaven van hem gekocht, zoals het dagboek de Toekomst en een prachtig gebedenboekje met als titel Inkeer. Daar lees ik graag in. Zijn me vaak tot steun. Hij was een veelzijdig mens. Werd in onze gemeente eigenlijk slachtoffer van zijn eigen populariteit. Iedereen wilde namelijk met die man in gesprek.

We sluiten het gesprek af en ik beloof Annie contact te houden. Al was het alleen maar om wat “beukenootjes” van haar los te peuteren die t.z.t. geplaatst zouden kunnen worden in de Schakel.

Kees van Duijn.

Afgerond naar boven.....

Zondag 26 juni jl. leverde de 1^e collecte voor het kinderhuis Emaüs 176,15 € op. Afsproken is dat Pieter Doeve binnenkort 200 € zal gaan overmaken.

GEVANGEN EN TOCH VRIJ

Westerse vrouwen in het land van Mekka!

In de edities van de Schakel vanaf februari jl. bent u via een uitgebreid interview onder de rubriek Uitgelicht uitvoerig geïnformeerd over het zeer interessante leven van Hannie den Dulk – van Dijk. Tijdens onze gesprekken maakte ze me attent op een boekje, dat zij had geschreven onder de bovengenoemde titel, terwijl ds. P. Wiekeraad de basisinformatie over de Islam verstreekte en de redactie verzorgde. Het idee ontstond toen zij met haar man Leo voor een aantal jaren naar Saudi Arabië verhuisden, omdat hij daar een baan bij een oliemaatschappij aangeboden had gekregen.

Aangezien de Westerse wereld, inclusief vele Christenen, de Islam vaak zien als een vijandige religie, leek het mij een goed idee u via dit boekje kennis te laten maken met het leven, wonen en werken van met name Westerse vrouwen in het land van Mekka. Immers het spreekwoord: Onbekend maakt onbemind, is ook hier van toepassing.

Aanvankelijk worden de basisgedachten en de uitgangspunten van de Islam aangegeven. Pas op een later moment gaat Hannie over naar de praktijk van alledag. Het boekje is in een aantal afleveringen opgedeeld.

Kees van

Duijn

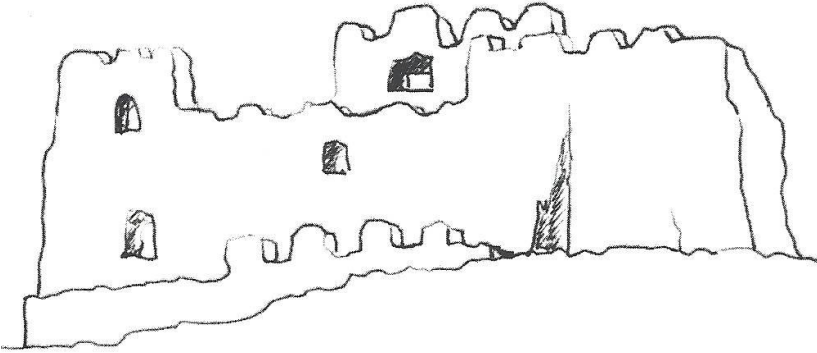
(Deel 3)

Zowel voor het binnenkomen in het land als voor het uitgaan had

je een visum nodig en daar ging ook nog wel eens wat fout! Vroeg men een uitreisvisum aan dan was het mogelijk dat men dat niet kon krijgen omdat bij binnenkomst iets niet in de computer was opgeslagen. Dus was men officieel niet aanwezig in het land...computers hadden namelijk altijd gelijk. Of je daar nou in levende lijve stond met je paspoort, dat maakte geen verschil. De computer zei dat je niet was teruggekomen in het land en dus was je er niet.

We hebben ook ontdekt dat Saudiërs in het algemeen geen enkele verantwoordelijkheid willen of durven dragen om iets te regelen als er iets fout zat. Je moest altijd eerst spreken met een meerdere en vaak met verschillende meerderen, want er was altijd baas boven baas. Aanvankelijk kregen de mannen een tijdelijk visum want het verblijfsvisum wat je nodig had om een werkvergunning te krijgen duurde zeker drie maanden en zolang je dat niet had kon ook de familie niet komen. Gevolg was dus dat ik drie maanden moest wachten vóór ik vertrok.

Toen na drie maanden ons residence visum gereed was kon ik dus mee naar Saudi Arabië. Mijn man was teruggekomen naar Nederland om het visum en mij op te halen. De eerste blik vanuit het vliegtuig, voor we in Jeddah landden, zal ik nooit vergeten. Wat een onmetelijke zandbak leek het zo van bovenaf. Dat daar mensen woonden! Hoe voorzagen die in vredesnaam in hun levensonderhoud? Jeddah echter is een grote stad met zo'n miljoen inwoners en er werd nog volop aan uitbreiding gedaan. Het is een havenstad aan de Rode Zee. Een echte Oosterse stad met prachtige winkelcentra in de nieuwe gedeelten, maar ook de echte Arabische *souk* met nauwe straatjes en kleine winkeltjes in het oude stadsgedeelte. Wie ooit in Marokko, Turkije of Tunesië is geweest zal dat zeker ook hebben gezien, zo'n Arabische *souk*.

Op de belangrijkste kruispunten in de stad staan allerlei kunstwerken. Geen standbeelden van mensen of dieren, want die mogen niet afgebeeld worden volgens de Koran, maar andere symbolen zoals b.v. gigantische koffiepotten (de koffiepote is ook het symbool van gastvrijheid), Korans, reuze parfumflessen, een enorme schatkist waar juwelen uithangen maar ook oude raketten, vliegtuigen en boten. Op een rotonde staat een gigantische wereldbol van gekleurd glas die 's avonds is verlicht van binnenuit, op een ander plein de verroeste pijpen van een oude waterontziltingsfabriek en bij de tapijtsouk staat de grootste herenfiets ter wereld. Langs de boulevard o.a. het 'Accident Monument', een enorm stuk beton van 12 meter hoog. Aan de voorkant lijkt het alsof de auto's eruit weg racen, aan de achterkant is het alsof ze zich te pletter hebben gereden tegen het stuk beton. Bij de jachthaven is de grootste fontein ter wereld, die spuit bijna 200 meter hoog. Dit zijn slechts een paar voorbeelden en natuurlijk zie je overal moskeeën, de één nog fraaier dan de andere.

Wat je echter meteen opvalt, is dat je praktisch geen vrouwen op straat ziet. Ze zijn er wel, maar erg in de minderheid. De mannen domineren. De Saudiër is gekleed in een lang wit gewaad, de 'thob' genaamd en draagt op zijn hoofd een rood geruite doek, de 'ghutra', door mij heel oneerbiedig theedoek genoemd. Met zwarte ringen blijft het geheel op zijn plaats. Soms dragen ze een geheel witte

hoofddoek. Yasser Arafat b.v. droeg een zwart/wit geruite doek maar was verder meestal westers gekleed. De vrouwen echter zijn geheel in het zwart gehuld. In eerste instantie denk je dat dit alleen maar nadelen heeft. Het is zwart en dus warm maar er zijn ook voordelen aan. Namelijk, je wordt door de mannen niet bekeken en dan bedoel ik echt *bekeken*. Wij, als westerse vrouwen die ons gezicht niet hebben bedekt, worden soms schaamteloos bekeken. Mijn jongste dochter, een lange blonde meid, voelde zich, als ze met vakantie overkwam, dan ook zeer ongemakkelijk als we op straat liepen. Ik had daar wat minder last van, per

slot had ik al een grijs hoofd toen. Het andere voordeel is dat je compleet bedekt bent als er een zandstorm woedt. Dat komt namelijk ook nogal eens voor en kan echt heel erg zijn. Wij hebben b.v. in die elf jaar van onze aanwezigheid daar vier keer een nieuwe voorruit in de auto moeten laten zetten. De ruit werd gezandstraald door de stormen en werd dan praktisch matglas. Wat je ook ziet op straat is een enorme mengeling van nationaliteiten. Filipinos, Indiërs, Pakistani, mensen uit Sri Lanka, Sudan, enz. vaak herkenbaar aan hun kleding en dan de ‘Westerners’ natuurlijk.

Na onze aankomst in Jeddah konden we pas de volgende ochtend doorreizen met een binnenlandse vlucht naar Yanbu waar we zouden wonen en werken. Yanbu ligt ook aan de Rode Zee, ongeveer ter hoogte van de zuidgrens van Egypte vlakbij Medina, een van de Heilige steden en 365 km. ten noorden van Jeddah. Tóch was Jeddah voor ons de dichtstbijzijnde stad want in Medina en ook Mekka mag je als niet-moslim niet komen. Op alle toegangswegen naar de stad zijn checkpoints’(controleposten) en er is een rondweg om de stad heen voor de ‘non-moslim’. Nu denkt u natuurlijk: Hoe weet men nu of je moslim bent of niet?’. Ik heb al eerder genoemd dat ieder zijn paspoort moest inleveren om een werkvergunning (een iqama) te krijgen. Wel ... die werkvergunningen zijn verschillend van kleur voor de moslim en de niet-moslim en die moet je op aanvraag tonen. Die checkpoints waren overigens niet alleen daar maar die vond je op alle uitvalswegen van een stad. Je kon namelijk niet zonder meer

binnenslands reizen. Daar had je ook een vergunning voor nodig van de politie en van je baas. Vrouwen moesten dan óók nog toestemming op papier van hun echtgenoot bij zich hebben.

Yanbu is van oorsprong een vissersplaats met een haven waar, vooral vroeger, veel pelgrims per boot aankwamen voor de jaarlijkse bedevaart, de hadj, op weg naar de Heilige steden Mekka en Medina. Het was maar goed dat mijn man me van tevoren al wat had voorbereid op de aanblik die Yanbu zou geven. Zijn eerste impressie had hij in een van zijn brieven beschreven als: ‘Het lijkt Beiroet wel na een bombardement. Overal ligt puin, er zitten gaten in de wegen en stoepen bestaan niet. Ik heb, geloof ik, één boom gezien’. Bij nadere beschouwing blijkt dat er op zeer veel plaatsen tegelijk gebouwd, verbouwd of afgebroken wordt. Alles op een zeer chaotische manier en van opruimen schenen ze nog nooit gehoord te hebben.

Milieubewust waren ze nog lang niet. Als je per auto door de woestijn rijdt van Yanbu naar Jeddah kom je langs kleine dorpjes en nederzettingen waar het afval in een straal omheen ligt. Vuilnis, plastic, papier, oude autobanden en autowrakken, het werd gewoon in de woestijn gedumpt. De wind blaast het verder en in de kale boompjes en struiken blijft het als ballen in een kerstboom hangen,

maar door de jaren heen is er wel wat verbetering gekomen. Yanbu werd van stoepen voorzien en er kwam nieuw asfalt in de straten.

(wordt vervolgd)

Lieve gemeente

Driekwart van het jaar is weer voorbij. Het geeft mij te denken aan de beloftes die zijn uitgesproken, ook wensen zo bij het begin van het jaar. Het wáár maken kwam toen aan bod! Zoals b.v. het behartigen van elkaars belangen, het hoeden voor het blinde overtuigd zijn of met je goede bedoelingen rondlopen maar niet tot de bodem van je fantasie gaan om tot positieve resultaten te komen. Noem maar op. Heeft u soms ook momenten gehad, zoals die waar ik in deze regels op doel? Mij heeft het tot deze overdenking geleid.

Kleine overdenking.

Elke dag een stukje geluk zoeken. Lijkt u dat wat? Zich slachtoffertje voelen en spelen, doe dat niet. Dat is solliciteren naar eenzaamheid. Klaagtonen en ontevreden uitingen komen ons ras van de lippen, las ik in mijn dagboek. Ging er eerst aan voorbij totdat ik op een gegeven moment moe werd van mezelf! Hoe komt dat? Wel, negatieve dingen benaderen, ergeren b.v. aan een slechte dag of weer terwijl thuis een heerlijk kopje koffie wacht; en zo meer.

Harten die danken zijn schaars. Toch zijn er zoveel dingen om je heen, gebeuren zaken waar weinig bij stilgestaan wordt. Ik dacht,

ik ga alles eens op een rijtje zetten wat ik zo dagelijks ontmoet en ondervind. Onverwachte ziektes treffen familie of vrienden, zelf loop je gezond rond, nu nog.

Ach, elk hart kent z'n bitterheid maar om het licht te vinden dat iedere dag nog jou toebehoort, moet je boven alle ontevredenheid stellen, dan is elke dag een mooie dag.

Zoals onze Heiland zegt: “Ziet, ik ben met u alle dagen!”

Gezegende zondagen gewenst en een goed en nuttig samenzijn.

Eén der uwen.

Vakantie

*Vakantie, even wat anders
even er op uit gaan
even aan de zijlijn staan
zoals veel andere medelanders.*

*Vakantie, hele mooie tijden
gaan staan waar je wilt
een tijd boven alles uitgetild
lopen door bossen en weiden.*

*Vakantie, genieten van de natuur
zo mooi in het zomer seizoen
dat zal een ieder goed doen
en op zoek naar het avontuur.*

*Vakantie, ontspanning, vrijheid,
genieten van de mooie omgeving
het is een unieke tijdpassering
en het geeft voor vele blijheid.*

*Vakantie, vier het met dankbaarheid
vertrouw op Gods bewarende hand
Hij blijft met een ieder verwant
en houdt Zijn vleugelen uitgespreid.*

F.Nicolai

Expositie nieuws

Bijbelse bomen

Er is nog tijd genoeg om een bijdrage te leveren aan de aankleding van de Gemeentedag die zal worden gehouden op vrijdag 4 November. Voor de spelregels verwijzen we naar de vorige kerkbladen of de website van: Kerk in Benidorm. Er is al hard gewerkt aan het wandkleed. Wij zijn met groot enthousiasme met vier dames begonnen aan 'de Hof van Eden'. Als u ook uw stempel wilt drukken op dit gezamenlijke viltwerk dan kunt u zich nog opgeven voor de afwerking in oktober. Ook mannen zijn hartelijk welkom. Tel. 965 842 298. Bellen in Oktober.

Nieuwe bijbelteksten; Openbaring 2 : 7, en 22 : 14. Hier volgt een gedeelte van een gedicht naar Openbaring 22: 2.

Al ga je door het water, door doods rivieren heen.
Ik laat je, nu en later, geen ogenblik alleen;
Ik zelf zal als een muur de vloed, de vlammen weren;
Al ga je door het vuur, het zal je niet verteren.

En als je dan zult komen aan water als kristal
Waarbij de levensbomen vrucht dragen zonder tal,
Dan heb je dood noch pijn noch ziekte meer te vrezen-
Verlost zul je daar zijn, eens en voorgoed genezen.
(uit: Dat geloof ik. A.F. Troost.)

Tiny van der Graaf

Bedankje

Lieve mensen,
Hartelijk bedankt voor de prachtige anthurium die ik heb ontvangen.
Door mijn doofheid heb ik niet gehoord aan wie de bloemen
toebedacht waren. Daardoor was ik blij verrast toen ik de prachtige
plant kreeg. Die anthurium staat volop te bloeien. Ik geniet er nog
steeds van, kom er gerust naar kijken. Nogmaals bedankt en tot
ziens.

Maartje Soeters – Hogerwerf

Vrouwencontactochtend

Iedere eerste dinsdag van de maand komt er een groepje vrouwen bij elkaar in restaurant Opera in Altea ter versterking van het onderlinge contact. Als u daar bij wilt zijn, meldt u zich dan aan bij:

Herma van der Graaf telefoon 965848186 of

Margo van Duijn telefoon 965846638.

Reünie Oecumenisch Zangkoor Benidorm

Voor het eerst van haar bestaan heeft het bestuur van het koor een reünie georganiseerd. Op 21 juni was het zo ver. We hebben een prachtige dag in Linschoten gehad, een geweldig leuk plaatsje. Daar is veel werk aan vooraf gegaan. Verleden jaar al kwam Geert Jan Verweij met het idee, dat hij zo graag ons koor in zijn dorp zou willen ontvangen.

Daar had het bestuur wel oren naar, dus zijn we met aanhang op een dag bij Geert Jan en zijn vrouw Jannie op visite gegaan om alles eens te bekijken. Bij de eerste indruk waren we meteen om. Toen begon het eigenlijke werk pas. Er moest veel geregeld, gebeld, besproken en besteld worden. Daarna is het bestuur nog een keer naar Linschoten geweest om het hele programma door te nemen, inclusief wandeling, het bekijken van de kerk en ons onderkomen voor die dag, het kerkelijk centrum de Tol, waar mevrouw Jeanne Bijleveld alles voor ons zou regelen. De koorleden konden zich inschrijven en oud-leden werden aangeschreven of zij interesse hadden. Voor iedereen had Johan een mooi programmaboekje gemaakt. Dat kregen de koorleden vooraf met de post thuisgestuurd, terwijl de aanhang er één kreeg bij binnenkomst. Vanaf 10.30 uur kwamen de eerste deelnemers binnendruppelen. Er was koffie met cake en na de officiële opening door Johan, konden we met elkaar een uurtje herinneringen ophalen en bijpraten. Om 12 uur werden we in twee groepen verdeeld en met een gids ging iedereen een stukje wandelen door Linschoten. Interessant allemaal omdat de geschiedenis van dit plaatsje teruggaat tot voorbij de Middeleeuwen. Na terugkomst in de Tol, was er een lunch: 2 broodjes en een krentenbol met thee of melk. Na afloop een wandeling naar de zeer oude St. Janskerk, al waar de koster het

één en ander vertelde over de geschiedenis van dit historische bouwwerk, waarna het koor optrad door het zingen van 10 nummers uit ons repertoire, terwijl de andere aanwezigen mee konden zingen. We waren heel blij, dat onze dirigente Margo er bij kon zijn. Wat moeten we zonder haar? De koorzang werd prima begeleid door Arno Ruting op het kerkorgel. Daarna weer terug naar de Tol voor een drankje. Hannie den Dulk droeg wat voor en deelde een tekening uit, waaruit we vervolgens zoveel mogelijk spreekwoorden moesten halen. Heel leuk. Ook Joke Witte had een mooie bijdrage. Vervolgens werden de menu's uitgedeeld, want er stond een koud en warm buffet op ons te wachten, klaargemaakt door de keurslager, heerlijk en meer dan voldoende voor iedereen. Rond acht uur, na een dankgebed van Johan, hebben we in een grote kring hand in hand het afscheidslied "God zij met ons, tot ons wederzien" gezongen. Een geweldige dag was voorbij, maar iemand heeft al in mijn oor gefluisterd, dat hij zo'n dag bij hem in het dorp ook wel ziet zitten, dus daar horen we nog wel meer over.

Annie van Es.

Vergadering Nederlandse Kerken in Zuid-Europa

Op 16 juni jl. vond er in Nunspeet een Algemene Vergadering plaats voor vertegenwoordigers van Nederlandse kerken in Spanje, Portugal, Turkije en de IPNZE. De bijeenkomst werd geleid door Kees van Duijn, die als dagvoorzitter van de zogenaamde Roepende Kerk samen met Imy van den Hoorn-de Bondt het programma grondig had voorbereid. Notulist was Rein Bosch.

De voorzitter opent, na verwelkoming van de in totaal 19 deelnemers, de bijeenkomst met gebed en spreekt een korte overdenking uit op basis van Genesis 11 vers 1 tot 9 ten opzichte van Handelingen 2 vers 1 tot 11: Babel tegenover Pinksteren, d.w.z. mensenwerk tegenover Gods werk.

De vorige vergadering werd op 29 mei 2008 in Bilthoven gehouden. De notulen van deze bijeenkomst worden zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd.

Het doel van deze vergaderingen ligt vooral besloten in het tegen het licht houden van je eigen gemeente t.o.v. de andere gemeentes en de onderlinge afstemming van activiteiten, PR, e.d. Zo heeft vooral de gemeente van Benidorm de jonge zuster gemeente van Guardamar del Segura financieel en op andere gebieden gesteund bij de oprichting en instandhouding van deze nieuwe gemeente.

Elke gemeente heeft haar jaarverslag ingediend. Voor de lunch worden die verslagen op de belangrijkste punten toegelicht en in bespreking gegeven. Zeer nuttig en leerzaam.

Een aantal gemeentes heeft de laatste jaren te maken met een lichte, maar gestage teruggang van het aantal kerkgangers. Tijdens de vergadering werd in dit verband intensief van gedachten gewisseld over mogelijk betere publiciteitscampagnes. Public Relations heeft in alle gemeentes steeds veel aandacht gehad, maar internet biedt ongetwijfeld aanvullende/nieuwe mogelijkheden.

Ook de financiën komen aan de orde, zoals bij het stichten van een nieuwe gemeente. Gelukkig kan de IPNZE (Interkerkelijk Pastoraat voor Nederlanders in Zuid Europa) zowel bij financiële, organisatorische en pastorale zaken ondersteuning bieden. Wil deze IPNZE proactief kunnen blijven steunen, dan wordt er wel weer van de kerken een financiële bijdrage verwacht in de vorm van één of twee collectes per jaar. Bij pastorale zaken dient vooral te worden gedacht aan de predikantenvoorziening, volgens een bij de IPNZE aanwezige lijst van beschikbare voorgangers. De NIG Benidorm verzorgt als grotere gemeente de eigen predikantenvoorziening. De IPNZE belooft tenslotte, na gerichte vragen van de gemeente Denia, de betrokken gemeentes, voortaan een financieel jaaroverzicht toe te zenden.

Na de lunch geeft ds. Jelle Loosman een inleiding over het onderwerp: “Jezus en Mohammed in Turkije”. Het blijkt geen theologische verhandeling te worden, maar vooral te gaan over het wel en wee van de (jonge) Christelijke Gemeente in Alanya.

Men krijgt van de Turkse overheid de ruimte om als kerk te functioneren, maar er ligt wel een beperking in het feit, dat men qua eigen organisatie geen officiële erkenning van die overheid kan aanvragen. Dit omdat de tijdelijke voorgangers niet kunnen beschikken over de noodzakelijke werkvergunning. Die wordt pas afgegeven, als men minimaal een jaar in dienst is van de kerkelijke gemeente.

Het tweede deel van het middagprogramma gaat in het bijzonder over ervaringen rondom de samenwerking tussen predikant en kerkenraad, vooral met het oog op de continuïteit bij de eredienst en pastoraat. De gemeenten en de elkaar opvolgende predikanten zijn het meest gebaat bij een min of meer vaste, gestructureerde gang van zaken. Daarom is het belangrijk een duidelijke taakomschrijving voor de predikant vast te stellen, waarbij de overdracht van gegevens en een goede voorbereiding / inwerkperiode / begeleiding van predikanten van groot belang is. Daar zijn zowel de gemeente als de betrokken voorganger het meest bij gebaat.

Tijdens de rondvraag wordt de voorzitter door de aanwezigen bedankt voor de goede en prettige leiding, waardoor ook de fijne sfeer, zoals die tussen broers en zussen in Christus kan ontstaan, ook werkelijk plaats beleefd werd. Imy van den Hoorn kreeg eveneens lof toegezwaaid voor haar aandeel in de voorbereiding van de vergadering.

De gemeente van Guardamar del Segura zal DV in 2014 als roepende kerk fungeren.

Ds. Doeke Land van de IPNZE sloot de vergadering af met gebed.

Notulist Rein Bosch

Van de redactie

In de maand september kunnen ingezonden stukken die met de hand zijn geschreven en/of per post worden aangeleverd, niet worden verwerkt.

De Schakel

De volgende Schakel zal uitkomen op zondag **4 september**. Kopij kunt u tot uiterlijk **woensdag 25 augustus uitsluitend per e-mail** sturen naar het onderstaande e-mail adres

kerkelijkbureau@kerkinbenidorm.nl

OPBRENGSTEN COLLECTEN **2e KWARTAAL 2011**

Datum	1e collecte	2e collecte	Kerk-bezoekers
3 apr.	€ 256,58	€ 257,42	139
10 apr.	€ 1.667,01	€ 283,83	172
17 apr..	€ 231,51	€ 184,29	135
24 apr.	€ 285,56	€ 293,83	149
1 mei	€ 654,27	€ 230,02	118
8 mei.	€ 167,52	€ 216,71	101
15 mei	€ 163,60	€ 130,76	95
22 mei	€ 163,25	€ 149,01	99
29 mei	€ 161,85	€ 102,33	104
5 juni	€ 122,18	€ 108,84	80
12 juni	€ 158,40	€ 116,78	75
19 juni	€ 122,13	€108,77	72
26 juni	€ 176,15	€ 130,42	62
Offerkisten			
April	€ 106,67		
Mei	niet geteld		
Juni	€ 80,44		

Kerkelijk Centrum “ Het Anker”

966 809 201

Pastorie	Carrer Siria 3	Edif. Pantoine 1 – 2a,	03581 Albir	966 865 977
Kerkenraad		Kees van Duijn	Voorz./ouderling	965 846 638
		Jan van Luipen	Diaken/scriba	965 871 941
		Wim Blaauw	Ouderling	606 533 595
		Imy van den Hoorn	Diaken	965 846 529
		Mien de Ridder	Diaken	650 463 560
		Wim van Eck	Diaken met bijzondere opdracht	
		Annie van Es	Ouderling	655 404 041
		Rose-Marie van Bussel	Ouderling met bijzondere opdracht	966866750
Pastoraal team		Jan Lanting	Voorzitter	965 873 108
Cie. van ontvangst		Emmie Korthof		649 002 029
Kerkelijk Bureau		Liesbeth Boekhout	vrijdagochtend	966 809 201
		Pieter Doeve	vervanger	
Hulpkoster		Andreas Lanting		965 873 613
Organisten		Cor Pors		
		Edo Luynenburg		965 756 547
Geluidsinstallatie		Pieter Faber		965 638 022
Vervoer		Indien u vervoer nodig heeft, neemt u dan na 20.00 uur contact op met Pieter Faber		965 638 022
Financiën		Vrijwillige bijdragen:		
		Spanje:	La Caixa nr. 2100 4453 8802 0001 3092 Tnv. Iglesia Evangelica Holandesa en Benidorm Alfaz del Pi	
		Nederland:	Giro nr. 4499449 T.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm	
Redactie de Schakel:		Liesbeth Boekhout		655 189 607
		Irene van Zwieten		965 837 509
Eindredacteur		Kees van Duijn		965 846 638
Abonnement		Giro 4499449, t.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm, “ De Schakel “ Abonnementsgeld 10,00 euro per jaar		
NEGB		Reg. nr. 3034-SE/D	C.I.F.nr. Q 0300385 B	